

MONITORUL OFICIAL AL ROMÂNIEI

Anul 180 (XXIV) — Nr. 464

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Luni, 9 iulie 2012

SUMAR

<u>Nr.</u>		<u>Pagina</u>
D E C R E T E		
476.	— Decret pentru eliberarea din funcție a unui consilier prezidențial	1
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE		
	Decizia nr. 535 din 22 mai 2012 referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 1 și art. 2 alin. (1) lit. b) din Legea nr. 118/2010 privind unele măsuri necesare în vederea restabilirii echilibrului bugetar	2-4
	Decizia nr. 625 din 12 iunie 2012 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 1 alin. (1) din Legea nr. 118/2010 privind unele măsuri necesare în vederea restabilirii echilibrului bugetar	5-7

D E C R E T E

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI

DECRET

pentru eliberarea din funcție a unui consilier prezidențial

În temeiul art. 94 lit. c) și al art. 100 alin. (1) din Constituția României, republicată, precum și al art. 4 alin. (1) din Legea nr. 47/1994 privind serviciile din subordinea Președintelui României, republicată, cu modificările și completările ulterioare,

Președintele României d e c r e t e a z ă:

Articol unic. — Începând cu data de 9 iulie 2012, domnul Sebastian Laurențiu Lăzăroiu se eliberează din funcția de consilier prezidențial.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
TRAIAN BĂSESCU

București, 6 iulie 2012.
Nr. 476.

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE**CURTEA CONSTITUȚIONALĂ****DECIZIA Nr. 535**

din 22 mai 2012

referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 1 și art. 2 alin. (1) lit. b) din Legea nr. 118/2010 privind unele măsuri necesare în vederea restabilirii echilibrului bugetar

Augustin Zegrean	— președinte
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Cristina Toma	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Carmen-Cătălina Gliga.

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a prevederilor art. 1 și art. 2 alin. (1) lit. b) din Legea nr. 118/2010 privind unele măsuri necesare în vederea restabilirii echilibrului bugetar, excepție ridicată de Liga Sindicatelor din Învățământ Botoșani în Dosarul nr. 7.484/40/2011 al Tribunalului Botoșani — Secția civilă și care constituie obiectul Dosarului nr. 658D/2012 al Curții Constituționale.

La apelul nominal se constată lipsa părților, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Președintele dispune a se face apelul și în dosarele nr. 659D/2012 și nr. 660D/2012, având ca obiect aceeași excepție de neconstituționalitate, ridicată de același autor în dosarele nr. 7.470/40/2011 și nr. 7.459/40/2011 ale Tribunalului Botoșani — Secția civilă.

La apelul nominal se constată lipsa părților, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Curtea, având în vedere identitatea de obiect a excepțiilor de neconstituționalitate ridicate în dosarele sus-menționate, din oficiu, pune în discuție problema conexării cauzelor.

Reprezentantul Ministerului Public este de acord cu conexarea dosarelor.

Curtea, în temeiul art. 53 alin. (5) din Legea nr. 47/1992, dispune conexarea dosarelor nr. 659D/2012 și nr. 660D/2012 la Dosarul nr. 658D/2012, care a fost primul înregistrat.

Cauza fiind în stare de judecată, președintele Curții acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere, ca neîntemeiată, a excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarelor, constată următoarele:

Prin încheierile din 8 februarie 2012, pronunțate în dosarele nr. 7.484/40/2011 și nr. 7.470/40/2011, și prin Încheierea din 18 ianuarie 2012, pronunțată în Dosarul nr. 7.459/40/2011, **Tribunalul Botoșani — Secția civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 1 și art. 2 alin. (1) lit. b) din Legea nr. 118/2010 privind unele măsuri necesare în vederea restabilirii echilibrului bugetar, excepție ridicată de Liga**

Sindicatelor din Învățământ Botoșani în cauze ce au ca obiect drepturi bănești.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul susține că dispozițiile art. 1 și art. 2 alin. (1) lit. b) din Legea nr. 118/2010 încalcă dreptul de proprietate reprezentat de salariul convenit pentru munca prestată, fără a acorda o despăgubire proporțională cu privarea de acest bun, precum și faptul că nu se conturează premisele modului în care, la încetarea amenințării pentru siguranța națională, cei vătămăți vor putea recupera bunul de care au fost privați sau echivalentul lui valoric. Arată că, deși termenul de aplicabilitate a Legii nr. 118/2010 s-a împlinit la data de 31 decembrie 2010, actul normativ nu poate fi considerat ca nefiind în vigoare, întrucât, prin preluarea dispozițiilor sale de către art. 1 din Legea nr. 285/2010 privind salarizarea în anul 2011 a personalului plătit din fonduri publice, acesta este încă în actualitate, iar, în conformitate cu jurisprudența Curții Constituționale, pot face obiect al excepției de neconstituționalitate și acele acte normative care sunt de actualitate prin prisma efectelor juridice produse, chiar dacă termenul de aplicare enunțat în cuprinsul lor s-a împlinit. Se mai arată că măsura dispusă în cuprinsul dispozițiilor considerate a fi neconstituționale nu a încetat, iar salariile nu au revenit la cuantumul inițial, ci Guvernul a permanentizat diminuarea salarială, deoarece Legea nr. 285/2010 folosește ca referință pentru calcularea drepturilor salariale salariul brut pentru luna octombrie 2010.

În continuare, arată că, după pronunțarea Deciziei nr. 874/2010 de către Curtea Constituțională, proiectul de lege privind diminuarea drepturilor salariale ale bugetarilor a fost retrimis Parlamentului pentru punerea de acord cu decizia Curții. Actul normativ a fost adoptat de către Parlament în ședința comună din data de 29 iunie 2010, iar legea a fost promulgată în aceeași zi în care a fost adoptată. Legea nr. 118/2010 putea fi promulgată de Președintele României doar după expirarea celor două zile stabilite de prevederile art. 15 din Legea nr. 47/1992, în măsura în care nu a fost invocată o obiecție de neconstituționalitate. Odată publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, aceasta produce efecte *erga omnes*, astfel încât nimeni nu poate refuza aplicarea legii pe motiv că nu au fost îndeplinite cerințele pentru adoptarea sa. Prin urmare, Legea nr. 118/2010 încalcă prevederile art. 147 alin. (2) din Constituție și art. 15 din Legea nr. 47/1992, precum și dispozițiile art. 133 alin. (3)—(5) din Regulamentul Camerei Deputaților.

Tribunalul Botoșani — Secția civilă apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, invocând în acest sens jurisprudența în materie a Curții Constituționale.

Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierile de sesizare au fost comunicate președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Avocatul Poporului apreciază că dispozițiile de lege sunt constituționale, invocând în acest sens jurisprudența Curții Constituționale în materie, respectiv deciziile nr. 975/2010, nr. 1.155/2011 și nr. 66/2012.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

axaminând încheierile de sesizare, punctul de vedere al Avocatului Poporului, rapoartele întocmite de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl reprezintă dispozițiile art. 1 și art. 2 alin. (1) lit. b) din Legea nr. 118/2010 privind unele măsuri necesare în vederea restabilirii echilibrului bugetar, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 441 din 30 iunie 2010, cu următorul conținut:

— Art. 1: „(1) *Cuantumul brut al salariilor/soldelor/indemnizațiilor lunare de încadrare, inclusiv sporuri, indemnizații și alte drepturi salariale, precum și alte drepturi în lei sau în valută, stabilite în conformitate cu prevederile Legii-cadru nr. 330/2009 privind salarizarea unitară a personalului plătit din fonduri publice și ale Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 1/2010 privind unele măsuri de reîncadrare în funcții a unor categorii de personal din sectorul bugetar și stabilirea salariilor acestora, precum și alte măsuri în domeniul bugetar, se diminuează cu 25%.*

(2) *În situația în care din aplicarea prevederilor alin. (1) rezultă o valoare mai mică decât valoarea salariului de bază minim brut pe țară garantat în plată, suma care se acordă este de 600 lei.”;*

— Art. 2 alin. (1) lit. b): „(1) *Se reduc cu 25% următoarele drepturi de natură salarială de care beneficiază personalul din cadrul autorităților și instituțiilor publice, indiferent de modul de finanțare al acestora: [...]*

b) drepturile prevăzute la art. 104 alin. (3) și art. 107 alin. (4) din Legea nr. 128/1997 privind Statutul personalului didactic, cu modificările și completările ulterioare.”

În susținerea neconstituționalității acestor dispoziții, autorul excepției invocă încălcarea prevederilor constituționale ale art. 20 referitor la tratatele internaționale privind drepturile omului, art. 44 privind dreptul de proprietate privată, art. 53 referitor la restrângerea exercițiului unor drepturi sau al unor libertăți, art. 136 alin. (1) și (5) privind proprietatea, art. 147 alin. (2) referitor la deciziile Curții Constituționale și art. 148 alin. (2) privind integrarea în Uniunea Europeană. De asemenea, sunt invocate prevederile art. 1 din primul Protocol la Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale și cele ale art. 17 din Declarația Universală a Drepturilor Omului.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că prevederile legale criticate, potrivit art. 16 alin. (1) din Legea nr. 118/2010, au avut o aplicabilitate limitată în timp, până la 31 decembrie 2010. Cu toate acestea, dispozițiile art. 1 din Legea nr. 118/2010 continuă să își producă efectele juridice

în prezenta cauză, astfel încât, ținând seama de Decizia nr. 766 din 15 iunie 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 549 din 3 august 2011, Curtea urmează a analiza constituționalitatea prevederilor art. 1 din Legea nr. 118/2010. Soluțiile legislative criticate au mai făcut obiect al controlului de constituționalitate din perspectiva unor critici similare cu cele invocate în prezenta cauză.

Astfel, prin Decizia nr. 872 din 25 iunie 2010 și Decizia nr. 874 din 25 iunie 2010, publicate în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 433 din 28 iunie 2010, Curtea a reținut, în esență, că dreptul la salariu este corolarul unui drept constituțional, și anume dreptul la muncă, iar diminuarea sa se constituie într-o veritabilă restrângere a exercițiului dreptului la muncă. Realizând o examinare a compatibilității dispozițiilor legale criticate cu fiecare dintre condițiile strict și limitativ prevăzute de Legea fundamentală pentru restrângerea exercițiului unor drepturi sau al unor libertăți, Curtea a constatat că măsura de diminuare a cuantumului salariului/indemnizației/soldei cu 25% constituie o restrângere a exercițiului dreptului constituțional la muncă ce afectează dreptul la salariu, cu respectarea însă a prevederilor art. 53 din Constituție. Astfel, Curtea a statuat că diminuarea cu 25% a cuantumului salariului/indemnizației/soldei este prevăzută prin Legea nr. 118/2010 și se impune pentru reducerea cheltuielilor bugetare. De asemenea, soluția legislativă cuprinsă în art. 1 din lege a fost determinată de apărarea „securității naționale”, noțiune înțeleasă în sensul unor aspecte din viața statului — precum cele economice, financiare, sociale — care ar putea afecta însăși ființa statului prin amplexarea și gravitatea fenomenului.

În acest sens, prin Decizia nr. 1.414 din 4 noiembrie 2009, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 796 din 23 noiembrie 2009, Curtea a statuat că situația de criză financiară mondială ar putea afecta, în lipsa unor măsuri adecvate, stabilitatea economică a țării și, implicit, securitatea națională.

Cu privire la proporționalitatea situației care a determinat restrângerea, Curtea a constatat că există o legătură de proporționalitate între mijloacele utilizate (reducerea cu 25% a cuantumului salariului/indemnizației/soldei) și scopul legitim urmărit (reducerea cheltuielilor bugetare/reechilibrarea bugetului de stat) și că există un echilibru între cerințele de interes general ale colectivității și protecția drepturilor fundamentale ale individului.

De asemenea, Curtea a statuat că măsura legislativă criticată este aplicată în mod nediscriminatoriu, în sensul că reducerea de 25% se aplică tuturor categoriilor de personal bugetar în același quantum și mod. Curtea a observat, totodată, că măsura criticată prezintă un caracter temporar, având o durată limitată în timp, și anume până la data de 31 decembrie 2010, tocmai pentru a nu se afecta substanța dreptului constituțional protejat.

În același timp, prin Decizia nr. 939 din 7 iulie 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 661 din 16 septembrie 2011, Curtea a statuat că salariile viitoare pe care angajatorul trebuie să le plătească angajatului nu intră în sfera de aplicare a dreptului de proprietate, angajatul neavând un atare drept pentru salariile ce vor fi plătite în viitor de către angajator ca urmare a muncii viitoare prestate de angajat. Dreptul de proprietate al angajatului în privința salariului vizează numai sumele certe, lichide și exigibile.

Curtea a observat că și Curtea Europeană a Drepturilor Omului, spre exemplu, în Hotărârea din 31 mai 2011, pronunțată în Cauza *Maggio și alții împotriva Italiei*, paragraful 55, a reiterat jurisprudența sa cu privire la faptul că art. 1 din primul Protocol adițional la Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale nu implică un drept la dobândirea proprietății.

Totodată, prin Decizia nr. 1.155 din 13 septembrie 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 757 din 27 octombrie 2011, Curtea a statuat că, în contextul legislativ actual, prin art. 1 alin. (1) din Legea nr. 285/2010 privind salarizarea în anul 2011 a personalului plătit din fonduri publice, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 878 din 28 decembrie 2010, s-a stabilit că, începând cu 1 ianuarie 2011, cuantumul brut al salariilor de bază/soldelor funcției de bază/salariilor funcției de bază/indemnizațiilor de încadrare, astfel cum au fost acordate personalului plătit din fonduri publice pentru luna octombrie 2010, se majorează cu 15%.

O atare modalitate de stabilire a cuantumului concret al salariilor/soldelor/indemnizațiilor brute nu este de natură să încalce cele stabilite prin deciziile Curții Constituționale nr. 872 și nr. 874 din 25 iunie 2010. Cu acele prilejuri, Curtea a impus o obligație de rezultat legiuitorului, aceea ca după 1 ianuarie 2011 să revină la „cuantumul salariilor/indemnizațiilor și soldelor de dinainte de adoptarea acestor măsuri de diminuare, în condițiile încadrării în politicile sociale și de personal, care, la rândul lor, trebuie să se încadreze în nivelul cheltuielilor bugetare”. Este în același timp o obligație sub condiție care va duce la revenirea etapizată a cuantumului drepturilor salariale la nivelul anterior Legii nr. 118/2010. Stabilirea modalității concrete de realizare a acestui proces este o prerogativă a legiuitorului, care va decide, în funcție de situația economico-financiară a țării, momentul îndeplinirii cât mai rapid a obligației sale de rezultat, în sensul revenirii cel puțin la cuantumul salariilor/indemnizațiilor și soldelor de dinainte de adoptarea Legii nr. 118/2010.

Referitor la pretinsa neconstituționalitate extrinsecă a Legii nr. 118/2010, prin Decizia nr. 975 din 7 iulie 2010, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 568 din 11 august 2010, Curtea a statuat că legea criticată este constituțională, arătând că: „în procedura reexaminării reglementată de art. 147 alin. (2) din Constituție, Parlamentul nu are competența constituțională de a modifica prevederile legale constatate ca fiind constituționale, ci va putea numai să pună de acord

prevederile neconstituționale cu decizia Curții Constituționale; desigur, [...] Parlamentul poate modifica și alte prevederi legale numai dacă acestea se găsesc într-o legătură indisolubilă cu dispozițiile declarate ca fiind neconstituționale. Prin urmare, «alte îmbunătățiri» ce ar viza legea criticată se pot face numai prin alte legi sau ordonanțe de modificare și completare”.

Astfel, în condițiile în care critica autorului vizează un text de lege care nu a făcut obiectul reexaminării în sensul art. 147 alin. (2) din Constituție, Curtea constată că aceasta nu îndeplinește o condiție de admisibilitate, și anume aceea de a se limita la modificările ce au fost aduse legii în procesul de reexaminare.

În final, Curtea constată că dispozițiile art. 15 din Legea nr. 47/1992, precum și cele ale art. 133 alin. (3)—(5) din Regulamentul Camerei Deputaților sunt aplicabile și în cazul în care critica este formulată împotriva unei legi pe care Parlamentul a pus-o de acord cu o decizie anterioară a Curții Constituționale, în conformitate cu art. 147 alin. (2) din Constituție. Numai în aceste condiții Curtea are posibilitatea de a verifica punerea de acord a prevederilor constatate ca fiind neconstituționale cu decizia Curții Constituționale în sensul art. 147 alin. (2) din Constituție. Întrucât și acest control al Curții este o formă a controlului *a priori* de constituționalitate, prevederile art. 146 lit. a) teza întâi din Constituție și ale art. 15—18 din Legea nr. 47/1992 se aplică în mod corespunzător.

Întrucât nu au intervenit elemente noi, de natură să determine reconsiderarea jurisprudenței Curții Constituționale, atât soluția, cât și considerentele cuprinse în deciziile amintite își păstrează valabilitatea și în cauza de față.

În fine, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a observat că măsura reducerii salariilor prevăzută de Legea nr. 118/2010 nu a determinat suportarea unei sarcini disproporționate și excesive, incompatibilă cu dreptul la respectarea bunurilor garantat de art. 1 din primul Protocol adițional la Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale. În consecință, instanța de contencios european al drepturilor omului a considerat că statul român nu a depășit marja sa de apreciere și nu a rupt justul echilibru între cerințele de interes general ale colectivității și protecția drepturilor fundamentale ale individului (a se vedea Decizia pronunțată în 6 decembrie 2011, în cauzele *Felicia Mihăieș împotriva României* și *Adrian Gavril Senteș împotriva României*, paragraful 21).

Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 1 și art. 2 alin. (1) lit. b) din Legea nr. 118/2010 privind unele măsuri necesare în vederea restabilirii echilibrului bugetar, excepție ridicată de Liga Sindicatelor din Învățământ Botoșani în dosarele nr. 7.484/40/2011, nr. 7.470/40/2011 și nr. 7.459/40/2011 ale Tribunalului Botoșani — Secția civilă. Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 22 mai 2012.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
AUGUSTIN ZEGREAN

Magistrat-asistent,
Cristina Toma

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 625

din 12 iunie 2012

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 1 alin. (1) din Legea nr. 118/2010 privind unele măsuri necesare în vederea restabilirii echilibrului bugetar

Augustin Zegrean	— președinte
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Daniela Ramona Marițiu	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Carmen-Cătălina Gliga.

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 1 alin. (1) din Legea nr. 118/2010 privind unele măsuri necesare în vederea restabilirii echilibrului bugetar, excepție ridicată de Sindicatul Învățăământ „Corneliu Gheorghe Caranica” Brăila în Dosarul nr. 6.291/113/2010 al Curții de Apel Galați — Secția conflicte de muncă și asigurări sociale. Excepția formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 622D/2012.

La apelul nominal se constată lipsa părților, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Președintele dispune să se facă apelul și în dosarele nr. 623D/2012 — nr. 641D/2012, având ca obiect aceeași excepție de neconstituționalitate, excepție ridicată de același autor în dosarele nr. 6.297/113/2010, nr. 6.562/113/2010, nr. 6.574/113/2010, nr. 6.564/113/2010, nr. 6.294/113/2010, nr. 6.269/113/2010, nr. 6.671/113/2010, nr. 6.576/113/2010, nr. 6.667/113/2010, nr. 6.570/113/2010, nr. 6.670/113/2010, nr. 6.413/113/2010, nr. 6.419/113/2010, nr. 6.264/113/2010, nr. 6.296/113/2010, nr. 6.369/113/2010, nr. 6.300/113/2010, nr. 6.422/113/2010 și nr. 6.572/113/2010 ale Curții de Apel Galați — Secția conflicte de muncă și asigurări sociale.

La apelul nominal se constată lipsa părților, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Curtea, având în vedere obiectul identic al excepțiilor de neconstituționalitate ridicate în dosarele nr. 622D/2012 — nr. 641D/2012, pune în discuție, din oficiu, problema conexării cauzelor.

Reprezentantul Ministerului Public nu se opune conexării dosarelor.

Curtea, în temeiul art. 53 alin. (5) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, dispune conexarea dosarelor nr. 623D/2012 — nr. 641D/2012 la Dosarul nr. 622D/2012, care este primul înregistrat.

Cauza fiind în stare de judecată, președintele acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate. În acest sens, face referire la jurisprudența în materie a Curții Constituționale.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarelor, reține următoarele:

Prin încheierile din 26 ianuarie 2012, pronunțate în dosarele nr. 6.291/113/2010, nr. 6.297/113/2010, nr. 6.562/113/2010,

nr. 6.574/113/2010, nr. 6.564/113/2010, nr. 6.294/113/2010, nr. 6.269/113/2010, nr. 6.671/113/2010, nr. 6.576/113/2010, nr. 6.667/113/2010, nr. 6.570/113/2010, nr. 6.670/113/2010, nr. 6.413/113/2010, nr. 6.419/113/2010, nr. 6.264/113/2010, nr. 6.296/113/2010, nr. 6.369/113/2010, nr. 6.300/113/2010 și nr. 6.422/113/2010, și prin Încheierea din 14 februarie 2012, pronunțată în Dosarul nr. 6.572/113/2010, **Curtea de Apel Galați — Secția conflicte de muncă și asigurări sociale a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 1 alin. (1) din Legea nr. 118/2010 privind unele măsuri necesare în vederea restabilirii echilibrului bugetar**, excepție ridicată de Sindicatul Învățăământ „Corneliu Gheorghe Caranica” Brăila, în numele recurenților-reclamânți din dosarele mai sus menționate, în cauze referitoare la litigii de muncă.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autoarea acesteia susține că dispozițiile de lege criticate contravin următoarelor dispoziții din Constituție: art. 1 alin. (5) potrivit căruia, „În România, respectarea Constituției, a supremației sale și a legilor este obligatorie”, art. 15 alin. (2) privind principiul neretroactivității legii, art. 16 alin. (1) privind egalitatea în fața legii și art. 20 referitor la tratatele internaționale privind drepturile omului, coroborat cu art. 14 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, art. 1 din primul Protocol adițional la Convenție și art. 1 din Protocolul nr. 12 la Convenție. În opinia autoarei excepției de neconstituționalitate, indemnizația de concediu de odihnă nu ar trebui să intre sub incidența prevederilor de lege criticate, deoarece acestea prevăd diminuarea cu 25% a cuantumului brut al drepturilor stabilite în conformitate cu prevederile Legii-cadru nr. 330/2009 și ale Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 1/2010. Or, în cuprinsul Legii nr. 118/2010 nu se face nicio referire la indemnizația de concediu de odihnă. Totodată, nici Legea-cadru nr. 330/2009 și nici Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 1/2010 nu fac referire la indemnizația de concediu de odihnă. Prin urmare, dispozițiile Legii nr. 118/2010 nu vizează această indemnizație.

Pe de altă parte, indemnizația de concediu de odihnă nu poate fi asimilată cazurilor enumerate de Legea nr. 118/2010, întrucât drepturile vizate de aceasta sunt acelea care contează ca remunerație pentru munca depusă, presupunând prestații cu executare succesivă. Or, obligația de plată a indemnizației de concediu de odihnă nu este susceptibilă de executare succesivă, ci dintr-o dată, deosebindu-se în mod clar de obligațiile de natură salarială.

În concluzie, așa cum au reținut și alte instanțe judecătorești (Tribunalul Timiș, Tribunalul Olt, Tribunalul Dolj, Curtea de Apel Timișoara și Curtea de Apel Craiova), indemnizația de concediu de odihnă, ca prestație unică, nu poate fi asimilată unor altor indemnizații pe care salariatul le primește succesiv, numai acestea putând fi, așadar, drepturi salariale.

Totuși, unele instanțe de judecată și toate conducerile unităților și instituțiilor de învățământ au apreciat că indemnizația de concediu de odihnă trebuie diminuată cu 25%.

Cu privire la neconstituționalitatea dispozițiilor art. 1 alin. (1) din Legea nr. 118/2010, susține următoarele:

1. Aceste dispoziții contravin principiului neretroactivității legii, deoarece dreptul membrilor de sindicat s-a născut anterior intrării în vigoare a Legii nr. 118/2010, iar data la care trebuia plătită indemnizația de concediu nu intră sub incidența Legii nr. 118/2010. Or, a impune aplicarea Legii nr. 118/2010 unei situații juridice anterioare apariției sale echivalează cu o încălcare a principiului neretroactivității legii civile.

Plata indemnizației de concediu nu este o favoare pe care legiuitorul o face angajatului, ci este un drept legal prevăzut și, în consecință, el trebuie respectat ca atare, *stricto sensu*.

2. Totodată, autoarea excepției de neconstituționalitate consideră că dispozițiile de lege criticate contravin și principiului egalității în fața legii. În acest sens, arată că, dacă din orice motive, un salariat care solicită și a fost planificat să execute concediul în luna martie, beneficiază de indemnizația de concediu integrală prevăzută de lege, lipsirea celor care au fost planificați să efectueze concediul de odihnă după apariția actului normativ care le restrânge drepturile creează, în defavoarea celor din urmă, o stare de discriminare, încălcând astfel art. 16 din Constituție, art. 5 alin. (1) din Legea nr. 53/2003 și art. 14 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale.

3. Mai arată că dispozițiile de lege criticate contravin și prevederilor art. 1 paragraful 1 din primul Protocol adițional la Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale. În acest sens, face o paralelă cu un alt litigiu care s-a aflat pe rolul instanțelor de judecată, și anume cel referitor la plata diferențelor salariale rezultate din neaplicarea Legii nr. 221/2008. Instanțele judecătorești au reținut faptul că în jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului s-a statuat că noțiunea de „bunuri”, în sensul art. 1 din primul Protocol adițional la Convenție, cuprinde atât „bunuri actuale”, cât și valori patrimoniale, inclusiv creanțe al căror titular demonstrează că acestea au o bază eficientă în dreptul intern și în virtutea cărora reclamantul poate pretinde cel puțin o „speranță legitimă” în exercitarea efectivă a dreptului său. În consecință, instanțele judecătorești au dat câștig de cauză membrilor de sindicat, obligând unitățile la plata diferențelor salariale rezultate din neaplicarea Legii nr. 221/2008, prin sentințe definitive și irevocabile. Mai mult, Înalta Curte de Casație și Justiție — Secțiunile Unite, prin Decizia nr. 3 din 4 aprilie 2011, a admis recursul în interesul legii și a decis că prevederile Legii nr. 221/2008 constituie temei legal pentru diferența drepturilor salariale cuvenite funcțiilor didactice potrivit acestui act normativ și drepturile salariale efectiv încasate, cu începere de la 1 octombrie 2008 și până la data de 31 decembrie 2009.

Or, situația neacordării integrale a indemnizației de concediu de odihnă este identică și, din moment ce salariul calculat potrivit Legii nr. 221/2008 a fost deja considerat de către instanțele de judecată un „bun” în sensul art. 1 din primul Protocol adițional la Convenție, apreciază că și indemnizația de concediu de odihnă are natura juridică a unui drept de creanță, protejat de prevederile sus-menționate din primul Protocol la Convenție, fapt ce conduce la recunoașterea calității de victimă pentru persoanele lipsite, în tot sau în parte, de această indemnizație, care constituie o „speranță legitimă”.

4. Dispozițiile art. 1 alin. (1) din Legea nr. 118/2010 referitoare la diminuarea cu 25% a indemnizației de concediu de odihnă contravin principiului respectării Constituției, a supremației sale și a legilor, consacrat de art. 1 alin. (5) din Constituție.

Curtea de Apel Galați — Secția conflicte de muncă și asigurări sociale apreciază că dispozițiile de lege criticate nu încalcă prevederile constituționale invocate. Din motivarea excepției de neconstituționalitate, rezultă că autorul acesteia

pune în discuție câmpul de aplicare a unor norme dintr-o lege, aspecte ce constituie chestiuni de interpretare și de aplicare a legii, care sunt de competența instanțelor judecătorești, iar nu a Curții Constituționale.

Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierile de sesizare au fost comunicate președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Avocatul Poporului apreciază, în esență, că dispozițiile de lege criticate sunt constituționale, sens în care sunt deciziile Curții Constituționale nr. 872/2010, nr. 874/2010 și nr. 1.155/2011. În plus, arată că susținerile autorului excepției de neconstituționalitate vizează aspecte de aplicare a legii cu privire la o situație concretă de fapt, or, cu privire la asemenea susțineri, autoritatea competentă a se pronunța este instanța de judecată.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate ridicate.

CURTEA,

examinând încheierile de sesizare, punctul de vedere al Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 1 alin. (1) din Legea nr. 118/2010 privind unele măsuri necesare în vederea restabilirii echilibrului bugetar, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 441 din 30 iunie 2010. Prevederile de lege criticate referitoare la diminuarea cuantumului salariului personalului bugetar au avut o aplicabilitate limitată în timp, până la 31 decembrie 2010, potrivit art. 16 alin. (1) din Legea nr. 118/2010. Cu toate acestea, prevederile art. 1 alin. (1) din Legea nr. 118/2010 continuă să își producă efectele juridice în prezenta cauză, astfel încât, în lumina jurisprudenței sale recente (a se vedea Decizia nr. 766 din 15 iunie 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 549 din 3 august 2011), Curtea urmează să analizeze constituționalitatea dispozițiilor art. 1 alin. (1) din Legea nr. 118/2010, care au următorul conținut:

— Art. 1 alin. (1): *„Cuantumul brut al salariilor/ soldelor/indemnizațiilor lunare de încadrare, inclusiv sporuri, indemnizații și alte drepturi salariale, precum și alte drepturi în lei sau în valută, stabilite în conformitate cu prevederile Legii-cadru nr. 330/2009 privind salarizarea unitară a personalului plătit din fonduri publice și ale Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 1/2010 privind unele măsuri de reîncadrare în funcții a unor categorii de personal din sectorul bugetar și stabilirea salariilor acestora, precum și alte măsuri în domeniul bugetar, se diminuează cu 25%.”*

În susținerea neconstituționalității acestor dispoziții, autorii excepției invocă prevederile constituționale ale art. 1 alin. (5) referitor la obligativitatea respectării supremației Constituției și a legilor, art. 15 alin. (2) referitor la neretroactivitatea legii, art. 16 alin. (1) referitor la egalitatea în fața legii și a autorităților publice, fără privilegii și fără discriminări și art. 20 alin. (1) referitor la tratatele internaționale privind drepturile omului.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că s-a mai pronunțat asupra constituționalității acestor dispoziții, statuând că acestea sunt constituționale. Astfel, prin deciziile nr. 872 din 25 iunie 2010 și nr. 874 din 25 iunie 2010,

ambele publicate în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 433 din 28 iunie 2010, Decizia nr. 157 din 23 februarie 2012, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 262 din 20 aprilie 2012, și Decizia nr. 91 din 7 februarie 2012, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 260 din 20 aprilie 2012.

Curtea a reținut, în esență, că dreptul la salariu este corolarul unui drept constituțional, și anume dreptul la muncă, iar diminuarea sa se constituie într-o veritabilă restrângere a exercițiului dreptului la muncă. Realizând o examinare a compatibilității dispozițiilor legale criticate cu fiecare dintre

condițiile strict și limitativ prevăzute de Legea fundamentală pentru restrângerea exercițiului unor drepturi sau al unor libertăți, Curtea a constatat că măsura de diminuare a cuantumului salariului/indemnizației/soldei cu 25% constituie o restrângere a exercițiului dreptului constituțional la muncă ce afectează dreptul la salariu, cu respectarea însă a prevederilor art. 53 din Constituție.

Întrucât nu au intervenit elemente noi, de natură să determine reconsiderarea jurisprudenței Curții Constituționale, atât soluția, cât și considerentele cuprinse în deciziile amintite își păstrează valabilitatea și în cauza de față.

Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 1 alin. (1) din Legea nr. 118/2010 privind unele măsuri necesare în vederea restabilirii echilibrului bugetar, excepție ridicată de Sindicatul Învățăământ „Corneliu Gheorghe Caranica” Brăila în dosarele nr. 6.291/113/2010, nr. 6.297/113/2010, nr. 6.562/113/2010, nr. 6.574/113/2010, nr. 6.564/113/2010, nr. 6.294/113/2010, nr. 6.269/113/2010, nr. 6.671/113/2010, nr. 6.576/113/2010, nr. 6.667/113/2010, nr. 6.570/113/2010, nr. 6.670/113/2010, nr. 6.413/113/2010, nr. 6.419/113/2010, nr. 6.264/113/2010, nr. 6.296/113/2010, nr. 6.369/113/2010, nr. 6.300/113/2010, nr. 6.422/113/2010 și nr. 6.572/113/2010 ale Curții de Apel Galați — Secția conflicte de muncă și asigurări sociale.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 12 iunie 2012.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
AUGUSTIN ZEGREAN

Magistrat-asistent,
Daniela Ramona Marițiu

ABONAMENTE LA PUBLICAȚIILE OFICIALE PE SUPORT FIZIC
— Prețuri pentru anul 2012 —

Nr. crt.	Denumirea publicației	Număr de apariții anuale	Valoare (TVA 9% inclus) — lei		
			12 luni	3 luni	1 lună
1.	Monitorul Oficial, Partea I	900	1.200	330	120
2.	Monitorul Oficial, Partea I, limba maghiară	144	1.500		140
3.	Monitorul Oficial, Partea a II-a	200	2.250		200
4.	Monitorul Oficial, Partea a III-a	435	430		40
5.	Monitorul Oficial, Partea a IV-a	4.800	1.720		160
6.	Monitorul Oficial, Partea a VI-a	250	1.600		150
7.	Monitorul Oficial, Partea a VII-a	48	540		50
8.	Colecția Legislația României	4	450	120	
9.	Colecția Hotărâri ale Guvernului României	12	750		70

NOTĂ:

Monitorul Oficial, Partea I bis, se multiplică și se achiziționează pe bază de comandă.

ABONAMENTE LA PRODUSELE ÎN FORMAT ELECTRONIC
— Prețuri pentru anul 2012 —

Produs	Abonamentul FLEXIBIL (Monitorul Oficial, Partea I + alte 3 părți ale Monitorului Oficial, la alegere)									
	Lunar					Anual				
	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300
AutenticMO	50	130	330	790	1.740	500	1.250	3.130	7.510	16.520
ExpertMO	100	250	630	1.510	3.320	1.000	2.500	6.250	15.000	33.000
Autentic+ExpertMO	130	330	830	1.990	4.380	1.300	3.250	8.130	19.510	42.920

Produs	Abonamentul COMPLET (Monitorul Oficial, Partea I + toate celelalte părți ale Monitorului Oficial)									
	Lunar					Anual				
	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300
AutenticMO	60	150	380	910	2.000	600	1.500	3.750	9.000	19.800
ExpertMO	120	300	750	1.800	3.960	1.200	3.000	7.500	18.000	39.600
Autentic+ExpertMO	150	380	950	2.280	5.020	1.500	3.750	9.380	22.510	49.520

Colecția Monitorul Oficial în format electronic, oricare dintre părțile acestuia

50 lei/an

Prețurile sunt exprimate în lei și conțin TVA.

Mai multe informații puteți găsi pe site-ul www.expert-monitor.ro, unde puteți aplica online comanda.

EDITOR: GUVERNUL ROMÂNIEI

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; C.I.F. RO427282,
IBAN: RO55RNCB0082006711100001 Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București
și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București
(alocat numai persoanelor juridice bugetare)

Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, internet: www.monitoruloficial.ro

Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1,
bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 021.401.00.70, fax 021.401.00.71 și 021.401.00.72

Tiparul: „Monitorul Oficial” R.A.

5 948368 598270